

هرکس عمدا مومنی را بکشد، تصمیم گیری در مورد قاتل به اولیای مقتول سپرده می شود؛ چه بخواهند او را بکشند و چه دیه بگیرند. و دیه ی مقتول سی شتر که وارد چهار سالگی شده اند و سی شتر که وارد پنج سالگی شده اند و چهل شتر باردار و آنچه در مورد آن صلح کنند، برای اولیای مقتول خواهد بود.

از عمرو بن شعیب از پدرش از جدش روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا دُفِعَ إِلَىٰ أَوْلِيَاءِ الْمَقْتُولِ، فَإِنْ شَاءُوا قَتَلُوا، وَإِنْ شَاءُوا أَخَذُوا الدِّيَةَ، وَهِيَ ثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُونَ جَذَعَةً، وَأَرْبَعُونَ حِلْقَةً، وَمَا صَلَحُوا عَلَيْهِ فَهُوَ لَهُمْ، وَذَلِكَ لِتَشْدِيدِ الْعَقْلِ»؛ «هرکس عمدا مومنی را بکشد، تصمیم گیری در مورد قاتل به اولیای مقتول سپرده می شود؛ چه بخواهند او را بکشند و چه دیه بگیرند. و دیه ی مقتول سی شتر که وارد چهار سالگی شده اند و سی شتر که وارد پنج سالگی شده اند و چهل شتر باردار و آنچه در مورد آن صلح کنند، برای اولیای مقتول خواهد بود. و این جهت تشدید دیه می باشد.»

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداود - به روایت احمد]

این حدیث بیانگر احکام ناشی از قتل عمدی مومن می باشد. و توضیح می دهد که اولیای مقتول که وارثان وی می باشند، بین انتخاب دو گزینه مختار هستند؛ اینکه قصاص بخواهند و در نتیجه حاکم قاتل را بکشد و جزای او را از جنس عملی که مرتکب شده قرار دهد؛ و اینکه به دیه ی مذکور در حدیث راضی شوند که عبارت است از: سی شتر که وارد چهار سالگی شده اند و سی شتر که وارد پنج سالگی شده اند و چهل شتر باردار؛ و چنانکه در حدیث مذکور آمده، اولیای مقتول می توانند بیش از این مقدار طلب کنند و با مقتول در مورد بیش از این مقدار توافق نمایند. سپس بیان می کند که این دیه - دیه ی قتل عمد - به دلیل عمد و قصدی که در قتل وجود داشته، دیه ی مغلظه می باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58208>